

ЧИЊЕНИЦЕ КОЈЕ УКАЗУЈУ ДА ЈЕ ЧАСНИ КУР'АН ГОВОР УЗВИШЕНОГ БОГА

[Српски – Serbian – صربي]

Рахметуллах бин Халил Ел Хинди

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ الأمور التي تدل على أن القرآن

الكريم كلام الله تعالى ﴾

« باللغة الصربية »

رحمة الله بن خليل الرحمن الهندي

2015 - 1436

IslamHouse.com

Чињенице које указују да је Часни Кур'ан говор Узвишеног Бога

Прва чињеница:

Кур'ан је објављен високим књижевним стилем. Њему у арапском језику не постоји ништа слично и сва стилистика за њим заостаје. А то је исказивање одређеног садржаја, у одговарајућој ситуацији, задивљујућим језичким изразом, без мањкавости или вишка у објашњавању. Тај величанствени ступањ књижевног изражавања се огледа у неколико аспеката:

Први аспект:

Речитост арапских писаца и песника се већином огледа у призорима које они виде, као што су: опис деве, коња, слушкиње, краља, рата или препада. Њихова књижевност се развијала у тој сфери, јер је природа већине људи томе тежила. И када се у стилу писца или песника појави леп језички израз, они који долазе после њега га, већином, опонашају, дорађујући неке његове аспекте. Међутим, Часни Кур'ан се не ограничава на ове ствари, а у њему

се, и поред тога, налази књижевност какву Арапи никада нису срочили у свом говору.

Други аспект:

Књижевност Арапа у разноврсним гранама и темама преплављују лажи, тако да је речено: "Најбоље песништво је оно у коме има највише лажи". Међутим, Кур'ан је дошао с врхунском књижевношћу коју у целости прожима само сушта истина и у којој уопште не постоји лаж.

Трећи аспект:

Од читаве песме, песнику се само један или два стиха убрајају у врхунско књижевно остварење, док се остатак не убраја у лепи књижевни израз, што није случај са Часним Кур'аном. Он је читав на врхунцу књижевног изражавања. Сва створења пред таквим лепим изразом остају немоћна. И онај ко зналачки ишчита поглавље "Јосиф" и казивање о њему (нека је мир на њега), не скрива му се, иако је дуга, врхунска лепота њеног књижевног стила.

Четврти аспект:

Када песник или писац понови садржај или причу, његов поновљени говор није као први, док се кур'ански садржаји, у казивањима о веровесницима

понављају, при чему су и прве и друге ситуације; и прописи и божански описи, надахнути. У њему се преплићу различити сажети језички изрази са опширним казивањима и скривеност са директним обраћањем, али су његови садржаји и поред тога врхунски лепо срочени и у њима се назире савршена хармонија.

Пети аспект:

Часни Кур'ан садржи наредбе и забране; обавезност извршавања верских обреда и забране неваљалих и одвратних дела; подстицање на племенити морал и давање преваге Ономе над Овим светом. Све је то исказано префињеним књижевним стилем, иако се зна да је све то веома тешко срочити на тако леп начин. Јер, ако се од врсног писца или речитог песника затражи да, лепим и префињеним књижевним стилем који садржи дивне алегорије и прецизне метафоре, напише само неколико правних и верских питања, јасно ће до изражаја доћи његова немоћ.

Шести аспект:

Стил сваког песника је добар у једној области, а слаб у другој. А Часни Кур'ан је савршено срочен и повезан у свим ситуацијама: и када бодри и када

заstraшује; и када прети и када саветује, па у свим стањима и областима, радило се о претњи, саветовању или било чему другом.

Ево неколико примера¹:

Пример бодрења у речима Узвишеног:

"И нико не зна какве их, као награда за оно што су чинили, скривене радости чекају." (Кур'ан, Падање ничице, 17)

Пример застрашивања у речима Узвишеног:

"... па је сваки охоли инација настрадао, - пред њим ће џехеннем (пакао) бити - и он ће бити појен одвратном капљевином, мучиће се да је прогута, али је никако неће моћи прождрети и смрт ће му са свих страна прилазити, али он неће умрети; њега ће тешка патња чекати." (Кур'ан, Аврам, 15-17)

Пример претње и прекора у говору Узвишеног:

¹ Кур'ан се не може превести, а да не изгуби на квалитету, јер је он Божији говор. Ми овде наводимо преводе кур'анских значења, а то није оно што је Бог објавио. Његова вредност у области књижевности се може сагледати само на језику на коме је објављен, тј. арапском. Зато, нека читаоц не очекује у преводу, који је дело човека, оно што садржи оригинални Божији говор.

"И све смо према гресима њиховим казнили: на неке ветар, пун песка, послали, а неке страшним гласом уништили; неке у земљу утерали, а неке потопили." (Кур'ан, Паук, 40)

Пример саветовања у речима Узвишеног:

"Зашто они казну Нашу пожурују?! Шта ти мислиш, ако им Ми допуштамо да годинама уживају, и напоследку их снађе оно чиме им се прети..." (Кур'ан, Песници ; 204-207).

Пример описа у Божијем говору:

"Бог зна шта свака жена носи и колико се материце стежу, а колико шире; у Њега све има меру; Он зна невидљиви и видљиви свет..." (Кур'ан, Гром, 8-9).

Седми аспект:

Прелаз из садржаја у садржај и из једне приче у другу, те обједињавање различитих ствари у говору, умањују квалитет речитости и језичку лепоту. А у Часном Кур'ану је чест прелаз из казивања у казивање, из садржаја у садржај. При томе говор садржи наредбу, забрану, обећање, претњу, веру у једног Бога, опис Његових својстава, потврду веровесничких мисија, подстицање, застрашивање и

навођење примера. И поред свега тога, веза између његових делова је савршена, а речитост недостижна и ван домаћаја Арапа, тако да су пред њим њихови најречитији умови остали запањени.

Осми аспект:

Садржај Часног Кур'ана је лак, а његова значења су многобројна. Тако, на пример, почетак суре "Сад" говори о:

- неверницима где се застрашују и где им се прети казнама којима су уништени древни народи;
- њиховом неслагању с Мухаммедом, нека су благослов и мир на њега;
- оспоравању његове мисије;
- зачуђености оним са чиме је он дошао;
- сложности њиховог народа у неверству;
- појави завидности у њиховом говору;

- претњама да ће они бити понижени и на овом и будућем свету;
- неверству ишчезлих цивилизација и њиховом уништењу од стране Узвишеног Бога;
- претњи Курејшијама и онима који су као они, казнама каквима су они ранији уништени,
- Мухаммедовој, нека су благослов и мир на њега, стрпљивости на патњама којима је био изложен и утешивањем кроз казивања о ранијим веровесницима.

И све наведено је изречено једноставним и лаким стилем који обједињује многа значења. Тако у речима Узвишеног Бога у поглављу Ел-Бакара, 179: "У одмазди вам је – опстанак", имамо лак стил са многобројним значењима. У њему је велика књижевна вредност, а истовремено садрже и подударност (симетрију) између два супротна значења: "одмазда и опстанак", као и необичност у приказивању убиства (одмазде) које узрокује пролазност живота његовом заштитом. Ове речи су, у покушају докидања убијања, делотворније од свих раније познатих изјава Арапа, јер су то значење изражавали на следеће начине: "Одмазда према групи

значи опстанак за све", "умножите одмазду да би ишчезло убијање", "убијање је негација убијања" Овај њихов последњи говор је најјезгровитији и најлепши. Међутим, кур'анске речи: „У одмазди вам је - опстанак ...“ су стилски упечатљивије од њега у следећем:

1. Речи Узвишеног: "У одмазди вам је - опстанак ..." су концизније од сваког њиховог говора.
2. Њихове речи: "убијање је негација убијања", изискују да постојање нечега буде узроком његовог ишчезнућа, што није случај са Часним Кур'аном, јер је по њему само једна врста убијања (кисас)² узрок њиховог опстанка.
3. У њиховим најсажетијим и најлепшим речима: "убијање је негација убијања", постоји понављање речи "убијање", што није случај са Часним Кур'аном.
4. Њихове најсажетије и најлепше речи само спречавају убијање, док речи Кур'ана поред

² Кисас: Казна коју је Узвишени Аллах прописао за одређена злодела, као што су нпр. намерно неправедно убиство човека и пресецање путева ради гљачке путника..

спречавања убијања садрже у себи и негацију убијања. Реч "кисас" обједињује оба значења.

5. Њихове најсажетије и најлепше речи указују на тражено, тј. на "живот" који је само последица нечега, тј. негацију живота чини потребном у основи, а живот само њеном последицом. Часни Кур'ан ставља акценат на оно што је у основи тражено, тј. неубијање је последица из које произилази опстанак живота што се, опет, тражи у основи.
6. неправедно убијање је убијање, иако оно није негација убијања и не изискује да се убије само убица, за разлику од Часног Кур'ана који не допушта неправедно убијање и докида убијање тражењем да се убије (кисасом) само убица. Њихов говор је, према томе, испразан, а говор Часног Кур'ана исправан у сваком погледу.

Девети аспект:

"Енергичност и пријатност" су два опречна својства и њихово навођење у свим деловима другог говора је страно и неуобичајено код речитих књижевника. А њихово понављање у свим деловима

Часног Кур'ана је доказ његове савршене и неуобичајене књижевне и стилске вредности.

Десети аспект:

Часни Кур'ан садржи све облике лепих књижевних израза: разне врсте потврђивања, поређења, описивања, метафора, затим леп начин доказивања навођењем привидног узрока који садржи духовиту мисао, леп завршетак мисли, лепо прекидање мисли, лепо повезивање мисли, раздвајање и спајање на одговарајућим местима, одсуство неправилног, усамљеног и нескладног говора који је далеко од употребе у језику, као и разне друге начине књижевног израза. Највећи арапски књижевници и реторичари су се доказали само у једном или два поменута начина књижевног израза и ако би се окушали у неком другом начину језичког изражавања, то им не би пошло за руком и дошла би до изражаја њихова неспособност. Часни Кур'ан, међутим, садржи све наведене гране књижевности.

Десет набројаних аспеката доказују да је Часни Кур'ан на највишем ступњу неуобичајеног књижевног израза са каквим људи не могу доћи, и онај ко познаје језик Арапа и префињене тајне његове књижевности, он познаје и чудесност Часног Кур'ана.

Друга чињеница:

Састав Кур'ана је чудесан. Почети његовог казивања, његови пресеци и завршне речи су саткане необичним стилем, а уз то садржи и прецизна појашњења, бит спознаје, лепоту израза, финоћу алудирања, течност конструкције и исправност редања, чиме су збуњени умови и најречтијих Арапа. У тој особености се крије велика мудрост, јер необјективном пркоснику није остављена сумња да је Кур'ан украден (преписан), јер овај говор се разликује од њиховог говора и надмашује га, иако књижевник, посматрач или прозиста улаже велики труд у поменутих местима, због којих већином добија похвале или критике. И сваком истакнутом песнику се убраја у грешку ако није на леп начин казао одломак или ако је тај одломак украо од другога.

Арапски прваци, и поред савршеног познавања тајни ораторства и непријатељског односа према Исламу, у стилу Кур'ана и његовом саставу нису пронашли мањкавост нити су његову књижевну вредност успели умањити. Напротив, они су признали да то нису речи обичног говорника нити песма песника, те су га, запањени његовом књижевном вредношћу и лепотом израза, једанпут описали као чаролију, а други пут као измишљотину народа

древних. Узвишени Бог нам открива њихове речи у поглављу "Објашњење", 26:

"Не слушајте овај Кур'ан, него правите буку да бисте га надвикали!"

А овако поступа онај ко је остао без текста и ко је запањен. Овом зачуђујућом особеношћу се потврђује да је Кур'ан чудо на пољу књижевности, језичког израза и лепоте стила.

Арапски књижевници и говорници су били многобројни и познати по великом патриотизму, фанатизму, пожртвованости у натецањима, хвалисавости и заштити племенског порекла. Па како схватити њихово одустајање од једноставне ствари, доношења текста који није дужи од најкраће кур'анске суре. а изабирање тежег, борбе и жртвовања живота и иметака, док их Божији Посланик, нека су благослов и мир на њега, кори и упућује им изазов попут оног у сури (поглављу) Ел-Бекара, 23-24:

"А ако сумњате у оно што објављујемо робу Своме, начините ви једну суру сличну објављеним њему, а позовите и божанства ваша, осим Једнога Бога, ако истину говорите. Па ако не учините, а нећете учинити, онда се чувајте ватре за невернике припремљене..."

Сличан позив се понавља и у сури Јона (ар. Јунус), 38:

"... Реци: 'Па, дајте ви једну суру као што је њему објављена, и кога год хоћете, од оних у које мимо Бога верујете, у помоћ позовите, ако истину говорите.'"

Сличан захтев се понавља и у поглављу "Ноћно путовање", 88:

"Реци: 'Када би се сви људи и цинови³ удружили да сачине један овакав Кур'ан, они, као што је он, не би сачинили, па макар једни другима помагали.'"

Да су Арапи веровали да је Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, у писању Часнога Кур'ана тражио помоћ од других, то су, супростављајући му се, могли урадити и они, јер су му били слични у познавању језика и могућности тражења помоћи од других. Пошто то нису урадили, него су се одлучили на рат и оружану борбу против њега уместо борбе језиком - то је доказ њиховог признања књижевне вредности Кур'ана и њихове неспособни да му се супроставе. Врхунац тога је њихово подвајање на оне који верују да је – Мухаммеду, нека су благослов и

³ Духовна бића створена од ватре. Од њих је Сотона.

мир на њега, - Кур'ан објављен од стране његовог Господара, и пркосника који су збуњени његовом изванредном књижевном вредношћу. Ово потврђују вести које преноси Велид син Ел-Мугира⁴, 'Утбе син Ар-Рабиа' и остали.

Трећа чињеница:

Кур'ан садржи вести о догађајима који ће се десити у будућности, а који су се догодили управо онако како су најављени, у што спадају:

1. Речи Узвишеног у сури "Победа", 27:

"... сигурно ћете у Часни храм ући безбедни - а ако Бог буде хтео, неки обрезаних глава, а неки

⁴ Ел-Велид ибн Ел-Мугире: (530-622), у предисламско доба је био судија, и један од најугледнијих Курејшија. Није конзумирао алкохол. Када се појавио ислам он је био у дубокој старости. Против ислама се борио свом снагом. Када је чуо Божије речи (сура Ен-Нахл, 95.), изразио се похвално о Кур'ану, описујући његове лепоте, да би, након што га је укорио Ебу Цехл, говорећи да је то дело песника, рекао: "Не, Бога ми, нико од вас не зна боље песништво од мене." Затим је сабрао идолопоклонике како би, пред ходочашће, ујединио њихово мишљење по том питању. Предложили су да Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, назову испосником, луђаком, врачом, песником. Он је све те предлоге оспорио, говорећи да су неосновани. Упитали су га, а шта да, онда, кажемо? Онда се замислио и рекао је да је најбоље да кажу да је врач који прави раздор меду људима. Потом су дочекивали људе на улазу у Меку и упозоравали их на опасност од врача који се појавио у Меки. Дакле, Ел-Велид (нека је проклет) је знао истину, али је није хтео прихватити. Због њега је Бог објавио ајете (11-30), суре Ел-Медесир), којима му се прети Жестоком казном.

подрезаних коса, без страха", су се потпуно обистиниле.

2. Речи Узвишеног у сури "Светлост", 55:

„Бог обећава да ће оне међу вама који боду веровали и добра дела чинили сигурно намесницима на Земљи поставили, као што је поставио намесницима оне пре њих, и да ће им зацело веру њихову учврстити, ону коју им Он жели, и да ће им сигурно страх безбедношћу заменити; они ће се само Мени клањати, и неће Мени друге равним сматрати.“

Узвишени Бог је Своје обећање испунио. Учврстио је веру муслимана још за живота Посланика, нека су благослов и мир на њега. Њена стабилност се повећала у време првог халифе Ебу Бекра Ес-Сидика, затим у време 'Умера сина Ел-Хаттаба, Бог био задовољан њима, путем великих освајачких похода. Учвршћивање те вере се наставило у време 'Усмана сина Аффана, када муслимани освајају земље и на истоку и на западу. И није протекла ни четвртина века након смрти Посланика, нека су благослов и мир на њега, а Божија вера је победила све остале вере, а муслимани су се клањали Богу, сигурни и сваког страха лишени.

3. Речи Узвишеног у сури "Победа", 16:

"Бићете позвани да се борите против народа веома храброг и моћног, све док се не покори", су се, такође, обистиниле.

4. Божије речи у сури "Помоћ", 1-2:

"Када Божија помоћ и победа дођу, и видиш људе како у скупинама у Божију веру улазе", су се, такође, обистиниле онако како су и најављене, када је, осме године по хиџретском календару ослобођена часна Мекка. Људи су тада у Божију веру улазили у скупинама.

5. Божије обећање Посланику, нека су благослов и мир на њега, у сури "Трпеза", 67:

"...а Бог ће те од људи штитити", се остварило и поред мноштва оних који су му хтели наудити. Узвишени Бог га је, све до његовог пресељења с овог света штитио од људи.

6. У том контексту су и Божије речи у поглављу "Византинци", 2-6:

"(2) Византинци су побеђени. (3) У сусједној земљи, али они ће, после пораза свога, сигурно победити. (4) за неколико година - пре или после,

Божија је одлука и тада ће се верници радовати⁵ (5) Божијој помоћи, - Он помаже коме хоће, Он је Силян и Самилостан, - (6) обећање је Божије, а Бог ће обећање Своје испунити, али већина људи не зна."

Божије обећање се испунило. Римљани су, седам година након властитог пораза, поразили Персијанце.

7. Погледај, затим, 9. ајет суре Ел-Хиџр

"Ми, уистину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим бдети!"

Тј. Узвишени Бог га чува од искривљавања, додавања и умањивања. То се, данас, јасно види. И нека је хвала Богу на тој благодати.

⁵ Персијанци су побиједили Римљане у Арапима најближим пределима, тј. у пределима Шама (између Палестине и Јордана). Војска персијског краља Сабуре је присилила бизантиског краља Херкула да потражи уточиште у Костантинополису (данашњем Истамболу), где је био дуго под опсадом. И тада, након тог пораза, 622. године, Узвишени Бог објављује Мухаммеду, нека су благослов и мир на њега, овај ајет у коме обећава победу Византинцима над Персијанцима, и то у року од 3-9 година. А Бог своје обећање увек испуњава. 627. г. Херкул је добио велику битку против Персијанаца у Ниниви, на обали реке Тигрис, чиме разбија обруч који их је стегао, а 628. г. бива убијен персијски краљ Кисра. Те две земље су у то време биле највеће светске силе.

Сличан му је и 42. ајет суре Фуссилет (Објашњење):

"Лаж јој је страна, било с које стране, она је Објава од Мудрог и хвале Достојнога."⁶

8. У то улазе и Божије речи у сури Ел-Бекара 94-95 које се односе на јевреје:

"(94) Реци: Ако је у Бога Џеннет (Рај) осигуран само за вас, а не и за остали свет, онда ви смрт зажелите, ако истину говорите. (95) А неће је никада зажелити због онога што чине! А Бог добро зна невернике."

Сличне речи се налазе и у сури "Петак":

"(6) Реци: 'О Јевреји, ако тврдите да сте ви од свих људи једини Божији миљеници, онда смрт пожелите.' (7) А због онога што руке њихове чине, неће је никада пожелети, Бог добро зна невернике."

Јевреји су, у то нема сумње, били најжешћи непријатељи Божијег Посланика, нека су благослов и мир на њега, и његови највећи порицатељи, али нијед-

6 Чист је од свих мањкавости и нико не може умањити његову вредност, укаљати његову чистоћу, нити може доћи с њему сличним. (Ет-Тефсирул Мунир, том 23-24., стр. 241.)

ног од тих потицатеља његово порицање није потакло да каже да жели смрт.

9. У то улазе и речи Узвишеног из суре Ел-Бакара:

"(23) А ако сумњате у оно што објављујемо робу Своме, начините ви једну сурѸ (поглавље) сличну објављеним њему, а позовите и божанства ваша, осим Аллаха (Бога), ако истину говорите. (24) Па ако не учините, а нећете учинити, онда се чувајте ватре за невернике припремљене, чије ће гориво бити људи и камење." И обећање се испунило.

Од времена Божијег Посланика, нека су благослов и мир на њега, када су арапски идолопоклоници били ревносни у покушају рушења његове мисије па до данас, успркос многобројним изазовима, нико није написао нешто слично Кур'ану. И не само то, већ није могао донети ни најкраћи текст сличан кур'анској сури.

Претходне вести, као и њима сличне које налазимо у Часноме Кур'ану, јасно указују да је Он говор Узвишеног Бога, јер Божији закон се спроводи, и када би онај ко тврди да је веровесник слагао на Бога, та његова вест се, на послетку, не би показала

истинитом. Напротив. Бог би је разоткрио и обелоданио људима.

Четврта чињеница:

Часни Кур'ан доноси вести о уништеним древним цивилизацијама. А познато је да Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, није знао ни да чита ни да пише. Није с учењацима радио у школама, одрастао је у народу који је обожавао идоле, није знао да пише, није владао ни једном науком, и није никада изашао ван тог народа како би од других учио. Међутим, Часни Кур'ан се поред тога разликује од раније објављених књига у објашњавању неких казивања и стања. Та разлика је намерна, јер треба обзнанити истину коју су искривили следбеници ранијих књига који су загубили њихове оригинале. Књиге које они поседују немају целовит ланац преносиоца, нити својство објаве и надахнућа. У сури "Мрав" Узвишени каже:

"(76) Овај Кур'ан синовима Исраиловим казује највише о ономе у чему се они разилазе."

Пета чињеница:

Кур'ан је разоткривао планове дволичњака када су у тајности сплеткарили. Узвишени Бог је о

свему подробно обавештавао Свога Посланика. У свему томе су налазили само сушту истину. Кур'анска казивања о себи нису могли оспорити. Исти је случај и с разоткривањем скривених јеврејских осећања и ситуација кроз које су пролазили.

Шеста чињеница:

У Часном Кур'ану се, делимично или целовито, наводе научне чињенице о којима Арапи и Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, нису ништа знали. У њему су науке о законима, указивања на путеве који воде ка разумским доказима, одговори залуталима, животописи, савети, мудрости, поуке, казивања о будућем свету и леви прописи о понашању. Из Часног Кур'ана проистичу многе науке од којих су најважније: наука о идеологијама и верама, наука о шериатским знањима и прописима и знање о моралу и понашању.

Седма чињеница:

Чињеница је да је Кур'ан, иако велик и прожет многим наукама, чист од противречности и међусобних опречности, а да је овај Кур'ан дело неког другог мимо Бога, у њему би се, без сумње, нашле контрадикторности, јер велика књига од тога није поштеђена. Пошто у њему не постоји ни најмања

противречност, јасно и без сумње знамо да је он говор Узвишеног Бога, као што се наводи у сури "Ан-Ниса":

"(82) А зашто они не размисле о Кур'ану? Да је он од неког другог, а не од Бога, сигурно би у њему нашли многе противречности."

На ових седам ствари указују речи Узвишеног у сури "Ел- Фуркан":

"(6)...Објављује их Онај коме су познате тајне небеса и Земље..."

Његова књижевна вредност, запањујући стил, казивање о тајанственом свету, обухватање разних знаности и чистоћа од противречја и опречности, иако је обимна књига, не може бити ништа друго до објава Онога чијем знању не промиче ни један атом на небесима и Земљи.

Осма чињеница:

Часни Кур'ан је трајно чудо које се ишчитава у свим крајевима света, јер се Узвишени Бог обавезео да ће га сачувати, за разлику од наднаравних дела ранијих веровесника која су била привремена и делотворна током њиховог живота, а нестајала са њиховом смрћу. Наднаравност Часног Кур'ана је трајна, и вредност јој је неумањена од његовог

објављивања до данашњег дана. Његови докази и данас плене и освајају, а његово оспоравање је апсурд. Свет је препун пркосника, безбожника и противника у свим сектама и верама, али сви они су немоћни да донесу текст раван најкраћој сури Часнога Кур'ана. И ово наднаравно чудо ће, ако Бог да, остати трајно док постоји овај свет и људи на њему.

Девета чињеница:

Читаоц и слушаоц Кур'ана не осећају досаду. Напротив, свако његово ново ишчитавање увећава љубав према њему, за разлику од свих других говора који, ма како књижевно срочени, замарају слух и њихово виšekратно читање постаје досадно и природи човека одвратно, за разлику од Часног Кур'ана чија се величанственост непрестано показује, а страхопоштовање прати срца његових слушаоца. И ова величанственост и страхопоштовање плене срца и оних који не знају његова значења и тумачења, па чак и оних који не познају арапски језик.

Десета чињеница:

Текст Часног Кур'ана се памти с великом лакоћом, као што то Узвишени потврђује у 17., 22., 32., и 40. ајету суре "Месеџ":

"А Ми смо Кур'ан учинили доступним за памћење (поуку)."

Чак и мала деца, Часни Кур'ан науче напамет, у врло кратком временском периоду. Хафиза (особа која зна цео Кур'ан напамет) Часног Кур'ана има тако много у свим крајевима света, да се, из њиховог памћења може написати цео Кур'ан без грешке и то не само без грешке у речима, него и у вокалима. Истовремено, у читавом хришћанском свету не постоји ни једна особа која зна напамет Јеванђеља, а да не говоримо о књигама Два завета. Та благодат је, очито, дата само Мухаммедовом, нека су благослов и мир на њега, народу и њима објављеној књизи, Часном Кур'ану.

Одломак из књиге „Тријумф Истине“.